

[Wilhelm]

den sorte plet på fremmedpolitiet og ikke på indvandrerne.

Hr. Brixtofte ville vel gerne give det udseende af, at han kørte det liberale parti midt på vejen, og derfor skulle der lidt drøn ud til højre og til venstre. Men hvordan var det egentlig, det så ud? Udtalelser om, at de »formerer sig som rotter«, udtalelser om, at de »nasser på det sociale system«, og falske erklæringer om, at de »er skyld i narkotikakriminaliteten« og »informerer vore børn og unge« – det blev kaldt »uheldige« udtalelser. Og VS' forsøg på at sejle op imod denne hetz blev kaldt en »kynisk udnyttelse« af de uheldige udtalelser. Når hr. Brixtofte mener at køre midt på vejen, er han faktisk langt ude i rabatten.

Hr. Hagen Hagensen havde nogle bemærkninger om, at vi åbenbart ikke ønskede at snakke skattepolitik. Jeg mener, vi både med vores bilagsmateriale, med vores grundelse for forespørgslen og med vores indlæg her har dementeret den påstand.

Hr. Hagen Hagensen kaldte hr. Stetters forskellige udtalelser forsøg på at få en kvalificeret politisk debat. Så ved vi altså, hvad de konservative mener med en kvalificeret politisk debat. Jeg synes, vi har fået et kedeligt indtryk af, at det konservative folkeparti er endnu mere angrebet, end man på forhånd kunne ane, når end ikke hr. Hagen Hagensen, som jeg faktisk i andre sammenhænge kender som en – af en konservativ at være – forholdsvis retsindig mand, kan tage afstand fra disse falske beskyldninger, hr. Stetter har fremsat. Med hensyn til narkokriminaliteten har vi påvist, at hr. Stetters påstand om 400 indvandrere udvist årligt på grund af narkokriminalitet er mindst 20-doblet i forhold til det faktiske. Justitsministeren – og det takker jeg for – kan bekræfte her, at der er ingen baggrund for at sige, at indvandrerne er mere kriminelle, heller ikke mere narkokriminelle, end danskerne. Men hr. Hagen Hagensen kunne ikke tage afstand fra de udtalelser.

Hr. Pilgaard Andersen skal jeg lade ligge. Det kan blive for nemt.

Til fru Mimi Jakobsen vil jeg kun sige, at de afsluttende udenomsparlamentariske bemærkninger er jeg ikke uenig i. Det var bemærkningerne om, at det faktisk ikke gør noget som helst, hvad der foregår herinde, og at det er andre steder, det foregår. Det er da

ganske rigtigt, og jeg ønsker til lykke med denne delvise erkendelse.

Så var der forsørgelseskontrakterne. Statsministeren forsøger nu at gøre det til et forsøg på at fjerne et irritationsmoment og siger, at regeringen vil gå ind i en undersøgelse af det. Havde det så ikke været rimeligt, at man havde undersøgt problemet, før man proklamerede, at man vil gribe ind? Havde det ikke været rimeligere, hvis der er hetz og irritation på grund af forsørgelseskontrakterne, at regeringen så havde sejlet op imod det irritationsmoment ved at fortælle befolkningen – det har jo ingen fortalt – at disse udlændinge skal forpligte sig for en 10 års periode, at de skal så at sige tinglyse disse kontrakter, at de er på ambassaden her i landet, at kontrakterne bliver sendt til ambassaden og dommerkontoret i deres hjemland, at de derefter går til skattevæsenet og bliver stempet, og at der i det hele taget med denne skatteregel – som den eneste skatteregel – er en kontrol, som vi ellers nok kunne ønske andre steder i skattesystemet. Man burde undersøge de ting i forvejen og sejle imod den hetz, der er, i stedet for på forhånd at proklamere, at dette vil man gribe ind over for.

Jeg skal for vores vedkommende konkludere i denne debat med at sige, at de negative ting, jeg har nævnt, giver selvfølgelig et skævt billede, for bortset fra fremskridtspartiets og de konservatives ordfører synes jeg egentlig, at der raden rundt har været udtrykt megen velvilje og megen ansvarserkendelse fra det store flertal. Konkret er der desværre ikke så meget i det. Konkret har vi for det første et udkast til nogle administrative indgreb mod den retsløshed, udlændinge har nu. Vi har for det andet et løfte om stemmeret ved kommunale valg. Det er et løfte, der også blev afgivet af statsministeren i 1975, men o.k., lad os se, om det kommer denne gang. Vi har for det tredje, at der skal foretages indgreb over for forsørgelseskontrakterne. Og så har vi desværre – det vil jeg da gerne beklage – at ressortministrene har lurepasset.

Statsministeren kunne konkludere i denne debat betydelig mere vidtgående, end han har gjort. Jeg synes, vi skal tage den erklærede velvilje og ansvarserkendelse for, at den, hvis der er noget bag den, kan holde til en helt anderledes omfattende og progressiv indvandrerpolitik, end vi hidtil har haft – for